

teini

JULKAISIJA: SUOMEN TEINILIITTO
No 6 JOULUKUU 1960

Kirjoitusväline — luontelu tulkki

Kaarlo Nordenskiöld

Grafologia eli käsialantutkimus ei ole uusi tiede: jo Paavalista lähtien syvällisesti ajattelevat ihmiset ovat kiinnittäneet huomiota käsialan yksilöllisiin piirteisiin. Vakavamman tutkimuksen kohteeksi käsiala tuli 1700—1800-luvuilla, ja meidän vuosisadallamme grafologian tuloksia on kehitelty rinnan edistyneen persoonallisuuspsykologian kanssa.

Meidän aikanamme on kuitenkin jopa korkeasti sivistyneitä henkilöitä, jotka pitävät grafologiaa taikauksena, povauskeinona. Voidaan osoittaa, että käsialantutkimuksen kiivaimmat vastustajat löytävät yleensä sellaisten henkilöiden piiristä, jotka eivät tiedä juuri mitään itse tieteestä, sen perusteista ja mahdollisuuksista. Kiistää grafologialta tieteen asema on yhtä lapsellista kuin lausua tuo usein kuultu skeptillinen huomautus: «Psykologiahän on vielä lapsenkengissään.» (Jättämällä sanan «vielä» pois tästä lauseesta puhuja osoittaisi olevansa jo vallan toisella kehitystasolla!) Grafologia on syvästi inhimillistä humanismia; tieteellisesti ajattelevien silmissä sen mainetta ovat mustanneet eri aikoina monet epäpätevät harrastelijat ja toisaalta liiaksi innostuneet tutkijat, joille oli suotu tavallista runsaammin mielikuvituksen ja fanaattisuuden hyveitä. On siis toisaalta ymmärrettävissä grafologian usein saama 'lapsellisuuden' maine; samoin kuin «taivaanmerkkien» syvälliselle perustalle on pystytetty todellisuudessa lapsellisia 'horoskooppiabyrinttejä', samoin on käsialantutkimuksesta usein tehty «kansaan menevien», matalien pyyteiden väline.

Mitä on käsiala? Miksi minulla on tällainen ja tuolla toisella toisenlainen, vaikka alkujaan yhdessä opimme juuri samantyyppiset kirjainmallit? Ehkä olet joskus pysähtynyt mietiskelemään tällaisia kysymyksiä. Olet ehkä kuullut, ettei juuri kahta samanlaista käsialaa ole olemassa. Mahdollisesti myös olet saanut tietää sen hämmästyttävän totuuden, ettei «kädellä sinänsä», kirjoitusliikettä suorittavana mekanismina ole ratkaisevaa osuutta käsialan luonteen muotoutumiseen vaan että käntensä menettäneiden «suu-» tai «varvaskirjoitus» tuottaa täsmälleen samat «käsialan» peruspiirteet kuin mitkä ovat nähtävissä entisessä, käden piirtämässä kirjoituksessa. On oikeastaan väärin puhua «käsialasta» (Handschrift) — pitäisi puhua «aivo-kirjoituksesta» (Hirnschrift)! Sillä syvälinen totuus on tämä: sielu, henkinen käyttää ruumiillista vain välineenä ilmaisuisaan, käsi (tai esim. jalka) ei muuta kaunokirjoituksen mallikirjaimia siksi, että se olisi kömpelörakenteinen tai joustavaliikkeinen vaan siksi että sitä ohjaa tendenssiltään erilainen järjestelmä, ihmisen persoonallisuus; käsialaa ja ihmisluonnetta — syvimmässä mielessä — liittää toisiinsa jos mahdollista vieläkin läheisempi yhteys kuin syyn ja seurauksen, sanoo grafologian ehkä merkittävin kehittäjä Ludvig Klages.

Ihmissielu ilmaisee itsensä tahattomasti mutta uskomattoman rikkaasti kaikissa liikkeissämme. Jokaisella on persoonallinen tapansa suorittaa vaikkapa jokin näennäisesti mahdollisimman yksinkertainen liike; ja nimenomaan käsi (luonnollisesti kasvojen ohella) on ihmisellä rakennettu sellaiseksi, että se saattaa samanaikaisesti ilmentää mitä erilaisimpia, myös tahattomia sielunliikkeitä. Psykologia on todistanut, että jokaisessa sielullisessa reaktiotilanteessa, jollainen liikkeellekin on edellytyksenä, «purkautuu kaikki mikä voi»; paitsi tarkoituksenmukaista sisältää jokainen liikkeemme hämmästyttävän paljon «lieveilmiöitä», tahattomia piirteitä, joissa persoonallisuus monivivahteisena kuvastaa itseään. Ihmisen sielunelämä on dynaamista, lukemattomien voimien keskinäistä kamppailua, tasapainoon pyrkimistä; ja itseensä toteuttamaan, sielullista «voimatalouttaan» hoitamaan tämä maailman käsittämättömin «elektroniaivojärjestelmä» pääsee luonnollisimmin juuri liikkeiden välityksellä. Ja kirjoittaminen on liikettä.

Kirjoittava käsi ei siis tyydy, vaikka itse tahoisimmekin, suorittamaan vain koneellista mieleen istutettujen kirjaimmallien toistamista paperille, vaan se liittää sekä viivaan että muotoihin noita tahattomia, kullekin ominaisia piirteitä, jotka symbolisoivat yhdessä persoonallisuutta. Grafologia tarkkailee yksilön kirjoituksen suhdetta «kaunokirjoitusmalleihin», koska se tietää, että tietyn kirjoitustottumuksen saavuttanut henkilö projisoi sielunsa kirjoitukseen, että luonne painaa leimansa käsialaan. Eikä käsialassa ole vain sitä, mitä kirjoittaja tahtoo, vaan siihen sisältyy ratkaisevan paljon tiedostamatonta, torjuttua: kokeneelle tutkijalle käsialassa avautuu kirkkaasti nähtäväksi koko sielullinen tapahtumakenttä, josta — kuten tiedämme — suhteellisen pienen osan muodostaa tietoinen. Käsialan avulla näemme «roolien» taakse!

Mitkä ovat grafologian perusteet, lait, joiden mukaan se toimii? Ne eivät ole mekaniikan tai logiikan vaan symboliikan lakeja. Tietty ilmaisu- liike vastaa, symbolisoi tiettyä sielullista piirrettä; sielu on «rekisteröitynyt» käsialaan yhtä hyvin painon, «pyöreiden», suuruuden, viistouden kuin hämmästyttävän syvällistä symboliikkaa sisältävien suuntakäsitteiden (ylös, alas, jne.) ja monien muiden piirteiden muodossa. Grafologi tekee päätelmiä myös toiselta kannalta: kirjoittaessaan ihminen ottaa tietämättään asenteen paperiin, riveihin jne. Ns. tilanjoilliset symbolit (reunojen muoto, rivien suoruus, sananvälit jne.) tulevat tässä vastaamme.

Käsialantutkimuksen kehittyessä löydetään alati uusia symboleja, ja on huomattavaa, että lääketieteen ja psykologian viimeisimmät oivallukset ovat johdonmukaisesti saaneet tukea osakseen myös grafologien taholta. — Voimme siis sanoa, että käsiala sisältää tutkijalle tiivistetyn symbolisen kuvan kirjoittajan sielunelämästä.

Ja nyt, arvon teini, tahdon sanoa kokemuksen perusteella Sinulle: tämän kuvan opetteleminen, käsialantutkimuksen harrastaminen, on arvaamattoman hedelmällistä juuri Sinun iässäsi, jolloin ihminen on ehkä elämänsä suurimman sisäisen muroksen kourissa. Elämämme suunta määräytyy tällöin, ja perehtymällä tällä tavoin ihmispsykologiaan käsialan valossa saat jäseniellän kuvan oman sielunelämästä ja opit ymmärtämään omat ongelmasikin oikeassa valossa. Saat myös nähdä, että pian kiinnostuksesi psykologiaa kohtaan on varsin mittavaa luokkaa, vaikka koulun psykologian opetus ei olisi saanutkaan Sinussa aikaan muuta reaktiota kuin ikävystynein koukeroin piirrellä oppikirjan kanteen määre: «Vajaaälyisen näpertely-opas!»

Sinä tulet näkemään, miten alhaiset ovat ihmisen toiminnan virikkeet, miten suuressa määrin aikamme ihminen on kahlittu «näennäisarvoihin» ja muodolliseen kaksinaisuuteen sekä «rooleihin», miten vähän meissä on vilpittömyyttä, miten merkityksellinen ja arvaamaton on seksuaalinen viettymyksemme ja miten näennäinen «hurskaus» voi olla syvimmissä mielessä harhaa. Kaiken tämän yläpuolelle muodostat kuvan ihmisen sielunelämästä dynaamisena tarpeiden temmellyskenttänä. Saat maailmankatsomuksen, joka käsittää tai jopa ymmärtää ihmistä, joka ei tuomitse pinnallisesti, joka soveltaa kokemuksiinsa omaan persoonaan.

Tietysti Sinusta tulee olemaan hauskaa, kuten minustakin oli, tehdä havaintoja opettajasta, niin hänen uskonnollisesta ja eettisestä asenteestaan kuin hänen mahdollisesta sukupuolisesta lämmöstään! On todella mielenkiintoista kurkistaa opettajan asenteiden taakse. Yhtä mielenkiintoista on päästä näkemään tovereiden sieluun, sillä vaikka luulet tuntevasi heidät varpaita ja vaistoja myöten, tulet näkemään, että vain harvoin tuntemisesi on ollut täydellistä — et ole tiennyt sitä, miksi hän on sellainen, jona hänet tunnet. Tulet myös tekemään tutkimusretkiä omaan itseesi; ja silloin Sinulla useimmiten on täysi syy tuntea itsesi Kolmbukseksi!

Jatkuu seur. sivulla

Jatk ed: sivulta

Mutta muista, että Sinulla on tomissasi raskas vastuu; niin muiden käsialoja tutkiessasi kuin soveltaessasi grafologiaa itseesi. Rehellisyys ja ymmärtävä asenne olkoot aina seuranasi! Muista, että olet sielunhoitaja, ja omasi on järjestyksessä numero 1!

Luulen, että on turha osoittaa, mitä Sinun on oltava tai mitä tulet näkemään — Teini-lehden sivut täyttyisivät siitä vuosikausiksi; viittaukset riittäkööt. Mutta preesensissä puhuaksimme: et ole vielä mikään grafologi, olet vain muuan teini, joka tuntee mielenkiintoa asiaa kohtaan. Ja sitä Sinun onkin tosiaan tunnettava voimakkaasti, muuten Sinun käy kuin senkin teinittären, joka lainaston käsialakirjasta nähtyään, että muuan hänen käsialaansa muistuttava näyte oli neurootikon, oitis «antoi bänksit» koko grafologialle. Ainakin minun tieni käsialantuntemiseen on ollut melko vaivalloista: varsinkin alussa symbolien opetteleminen oli kuivaa kuin laiskanläksy, mutta verkalleen innostus lisääntyi, ja tiede alkoi elää; olin «kasvanut» sisältäpäin tajuamaan grafologian keinoja. Sinäkin saat varautua pitkähköön 'oppiaikaan', mutta parasta onkin harrastaa asiaa juuri silloin, kun todella tuntee tarvetta siihen.

Miten päästä alkuun? — Kehotan Sinua hankkimaan itsellesi johtavan grafologimme, kirkkohera Leo Pennasen kirjoittaman käsialantutkimuksen oppaan «Käsiala, ihmisen kuvastaja», jonka sivuilta saat varsinaisen grafologian ulkopuoleltakin syvällistä elämänviisautta. Tutustumalla tähän teokseen tulet näkemään pian omat mahdollisuutesi harrastaa asiaa eteenpäin, ja ellet tunnustavasti innostua kyllin voimakkaasti vakavaan oma-kohtaiseen tutkimiseen, olet ainakin päässyt perille grafologian keinoista, sen mahdollisuuksista ja rajoituksista.

Grafologia tuntee omat rajoituksensa, ja suurin niistä on samalla tämän tieteen lähtökohta: ihminen etsii itseään.

Ihmisen nimikirjoitus paljastaa hänen luonteensa — usein jopa hänen nimensä.